

24 Νοεμβρίου, 1990

[ΠΟΓΙΑΤΖΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΙΧΑΗΛ,

Αιτητής,

v.

ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 424/89).

*Διοικητικό Δικονομικό Δίκαιο — Αίτηση για επαναφορά προσφυγής
— Διακριτική ευχέρεια — Εφαρμοστέες αρχές.*

5 Η προσφυγή του αιτητή θεωρήθηκε ότι είχε εγκαταλειφθεί όταν
παρέλειψε να καταχωρήσει τη γραπτή του αγόρευση εντός της τε-
λευταίας προθεσμίας που καθορίστηκε με τις οδηγίες του Δικαστη-
ρίου. Στην ένορκη δήλωσή του, που συνόδευε την αίτηση για επα-
ναφορά της προσφυγής, ανέφερε ότι η μη συμμόρφωσή του με τις
10 σχετικές οδηγίες του Δικαστηρίου προέκυψε από αιτία για την
οποία δεν ευθυνόταν ο ίδιος ούτε ο δικηγόρος του και ότι ουδέπο-
τε είχε πρόθεση να εγκαταλείψει την προσφυγή του.

Το Ανώτατο Δικαστήριο επέτρεψε την αίτηση και αποφάνθηκε ότι:

- 15 1. Το νομικό πλαίσιο μέσα στο οποίο θα κριθεί η παρούσα αίτηση εί-
ναι η διαδικαστική πρόνοια του Κανόνα 19 του Διαδικαστικού
Κανονισμού του Ανωτάτου Συνταγματικού Δικαστηρίου του 1962
και ο Θεσμός 14 της Διάταξης 26 των Κανόνων Πολιτικής Δικο-
νομίας.
- 20 2. Εν όψει της διαπίστωσης ότι η προσφυγή δεν έχει στην πραγμα-
τικότητα εγκαταλειφθεί και του γεγονότος ότι ούτε οι καθ' ων η
αίτηση ούτε το ενδιαφερόμενο μέρος φέρουν οποιαδήποτε έν-
σταση στην έκδοση του αιτούμενου διατάγματος, εκδίδεται δια-
25 ταγή για την επαναφορά της προσφυγής.

Η αίτηση επιτυγχάνει χωρίς έξοδα.

Αίτηση.

Αίτηση για έκδοση διατάγματος αποκατάστασης και επαναφοράς της προσφυγής του αιτητή η οποία θεωρήθηκε ότι είχε εγκαταληφθεί.

5

A. Μαρκίδης, για τον Αιτητή.

Π. Χατζηδημητρίου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας Α', για τους Καθ' ων η αίτηση.

10

N. Ιωάννου, για το Ενδιαφερόμενο Μέρος.

Cur. adv. vult.

15

ΠΟΓΙΑΤΖΗΣ, Δ.: Το μοναδικό θέμα που εγείρεται στο στάδιο αυτό αφορά την άσκηση της διακριτικής εξουσίας του Δικαστηρίου σχετικά με την επαναφορά προσφυγής που θεωρήθηκε ότι έχει εγκαταληφθεί από τον Αιτητή.

20

Με αίτησή του που ο παρών Αιτητής καταχώρησε στις 14 Νοεμβρίου 1990 ζητά διάταγμα αποκατάστασης και επαναφοράς της προσφυγής του η οποία θεωρήθηκε ότι είχε εγκαταληφθεί κάτω από τις ακόλουθες συνθήκες:

25

Μετά την καταχώρηση της Ένστασης από τους Καθ' ων η Αίτηση και την υιοθέτησή της από το Ενδιαφερόμενο Μέρος η υπόθεση είχε παρουσιαστεί ενώπιον του Δικαστηρίου την 1η Νοεμβρίου 1989 για την έκδοση οδηγιών αναφορικά με τη διαδικασία της περαιτέρω προώθησής της. Το Δικαστήριο έδωσε οδηγίες για την καταχώρηση γραπτών αγορεύσεων και κατόπιν εισηγήσεως του δικηγόρου του Αιτητή καθόρισε προθεσμία ενός μηνός για την καταχώρηση της δικής του γραπτής αγόρευσης. Δεν υπήρξε συμμόρφωση με τις πιο πάνω οδηγίες παρά το γεγονός ότι η προθεσμία αυτή παρατάθηκε για έξι βδομάδες από τις 28 Φεβρουαρίου 1990. Στις 10 Οκτωβρίου 1990 το Δικαστήριο παρέτεινε την προθεσμία για τελευταία φορά μέχρι τις 10 Νοεμβρίου 1990 και συνάμα καθόρισε ότι σε περίπτωση που ο Αιτητής δε συμμορφωθεί με τις τελευταίες οδηγίες, θα θεωρηθεί ότι εγκαταλείπει την προσφυγή του.

40

Επειδή ο Αιτητής δεν καταχώρησε τη γραπτή του αγόρευση μέχρι τις 10 Νοεμβρίου 1990 η προσφυγή του θεωρήθηκε ότι είχε εγκαταληφθεί.

5 Στην ένορκη δήλωση που συνοδεύει την Αίτησή του ο Αιτητής επικαλείται γεγονότα που καθιστούν σαφές ότι η παράλειψη συμμόρφωσής του με τις οδηγίες του Δικαστηρίου ημερομηνίας 10 Οκτωβρίου 1990, οφείλεται αποκλειστικά σε αδυναμία που προέκυψε από αιτία για την οποία ούτε ο ίδιος ούτε ο δικηγόρος του δεν ευθύνονται, και ότι ουδέποτε είχε πρόθεση εγκατάλειψης της προσφυγής του.

10 Αναφορικά με το νομικό πλαίσιο μέσα στο οποίο θα κριθεί η παρούσα Αίτηση παραθέτω το ακόλουθο απόσπασμα από την απόφαση που έχω εκδώσει νωρίτερα σήμερα στην υπόθεση **Αντώνης Χαραλαμπίδης ν. Δημοκρατίας**:

15 "Το νομικό πλαίσιο μέσα στο οποίο θα κριθεί η παρούσα Αίτηση καθορίζεται από τις συμφυείς εξουσίες του Δικαστηρίου επί του προκειμένου, τη διαδικαστική πρόνοια του Κανόνα 19* του Διαδικαστικού Κανονισμού του Ανωτάτου Συνταγματικού Δικαστηρίου του 1962, και το θεσμό 14 της Διάταξης 26 των Κανόνων Πολιτικής Δικονομίας: **Παναγιώτης Τσίγκης ν. Δημοκρατίας** (1984) 3 Α.Α.Δ. 1262, **Νίκος Ρούσος ν. Δημοκρατίας** (1985) 3 Α.Α.Δ. 119, και **Ελισάβετ Παντελίδη ν. Δημοκρατίας** (1990) 3 Α.Α.Δ. 414.

25 Στις υποθέσεις **Τσίγκης** (ανωτέρω) και **Παντελίδη** (ανωτέρω) στις οποίες οι αντίστοιχες προσφυγές των Αιτητών είχαν θεωρηθεί ως εγκαταληφθείσες κάτω από συνθήκες παρόμοιες με τις συνθήκες της παρούσας υπόθεσης, το Δικαστήριο εξέδωσε διάταγμα για την επαναφορά τους όταν ικανοποιήθηκε ότι δεν είχαν στην πραγματικότητα εγκαταληφθεί από τους Αιτητές. Σύμφωνα με τη νομολογία του Συμβουλίου Επικρατείας της Ελλάδας, προσφυγή μπορεί να επαναφερθεί ακόμα και στην περίπτωση που έχει ρητά αλλά κατά λάθος εγκαταληφθεί: Σ.Τ.Ε. αρ. 383/1973."

35 Ενόψει του πιο πάνω ευρήματός μου αναφορικά με τους λόγους για τους οποίους ο Αιτητής δεν είχε συμμορφωθεί με τις οδηγίες του Δικαστηρίου ημερομηνίας 10 Οκτωβρίου 1990 και ενόψει του γεγονότος ότι ούτε οι Καθ' ων η Αίτηση ούτε το Ενδιαφερόμενο Μέρος φέρουν οποιαδήποτε ένσταση στην έκδοση του αιτούμενου διατάγματος, αποφάσισα να ασκήσω τη διακρι-

* "19. Καθ' οιονδήποτε στάδιον της διαδικασίας το Δικαστήριο ή Δικαστής δύναται να εκδώση τοιαύτας οδηγίας, αι οποίαι απαιτούνται προς το συμφέρον της δικαιοσύνης."

τική μου εξουσία υπέρ του Αιτητή.

Εκδίδω, ως εκ τούτου, διαταγή για την επαναφορά της προσφυγής ως η Αίτηση και καθορίζω προθεσμία 7 ημερών από σήμερα εντός της οποίας ο Αιτητής θα πρέπει να καταχωρήσει τη γραπτή του αγόρευση. Η προσφυγή ορίζεται για περαιτέρω οδηγίες στις 15 Δεκεμβρίου 1990.

5

Ο Αιτητής να ειδοποιήσει σχετικά τους Καθ' ων η Αίτηση και το Ενδιαφερόμενο Μέρος ή τους δικηγόρους τους.

10

Δεν εκδίδω οποιαδήποτε διαταγή αναφορικά με τα έξοδα.

Η αίτηση επιτυγχάνει χωρίς έξοδα.